

Корчинська Наталія Миколаївна,
доцент кафедри спеціальної мовної
підготовки Академії зовнішньої
розвідки України, кандидат
педагогічних наук

ЕКЛЕКТИЧНИЙ МЕТОД У ВИКЛАДАННІ ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ

Як доводить практика викладання іноземної мови, жоден із методів навчання іноземній мові не є бездоганним. Саме тому вже в кінці минулого століття починають з'являтися методики синтезуючого характеру, які пропонували взаємодію найрізноманітніших методів відповідно до конкретної ситуації і мети навчання. Еклектичний метод передбачає взаємодію різних методів навчання і стимулює викладачів на створення своєї власної методики, яка заснована на вже визнаних методах і авторських підручниках.

Протягом багатьох років питання вибору методів для формування основних мовленнєвих навичок у студентів стало найважливішим для тих, хто працює у галузі викладання іноземних мов. Багато методів застосовується у навчанні іноземних мов паралельно із напрацюваннями методології минулого та сьогодення. Хоча метою використання кожного методу є найбільше ефективне і доступне викладання мови, жоден з цих методів сам по собі не може повністю задовольнити цю потребу [1, с. 2776]. Тому замість того, щоб під час заняття покладатись лише на один конкретний метод, виникла ідея використання відповідного методу в залежності від навчальної ситуації і потреб. Даний метод отримав назву еклектичний і являє собою комбінацію методів [2, с. 18]. Еклектичний метод – це метод навчання мови, який поєднує різні підходи та методи навчання мови залежно від цілей курсу та можливостей тих, хто навчається. Вперше він був використаний у 1920–30-ті роки англійськими лінгвістами (Генрі Світ та Гарольд Палмер). На початку двохтисячних років Ларсен-Фріман та Мелло почали використовувати термін «принциповий еклектизм». На їх думку, принцип деклектизму є бажаним, послідовним та плюралістичним методом навчання мови. Еклектичний метод – це поєднання різних методів та підходів викладання та навчання. Він є ефективним методом для студентів будь-якого віку та рівня. Навчання є цікавим та інноваційним завдяки унікальній структурі процесу. Водночас еклектичний метод є

досить демократичним, оскільки дає викладачам шанс на вибір. Еклектичний метод поєднує елементи традиційних та когнітивних методів, тим самим посилюючи їх за рахунок інтеграції змісту, структурування інформації, зменшення упереджень, застосування принципів педагогіки рівності. Цей метод називається еклектичним методом, оскільки поєднує найефективніші елементи різних методів. Викладач самостійно обирає метод, який він буде використовувати, відповідно до потреб та мети. Наприклад, застосовувати когнітивний метод у викладанні граматики, а аудіолінгвальний та комунікативний методи можуть використовуватись при формуванні навичок говоріння та слухання.

Еклектичний метод має ширшу область застосування у порівнянні з іншими методами. Це більше, ніж метод – це техніка вибору методу. Для того, щоб утворився новий метод, необхідно поєднувати інформацію після етапу відбору, тобто синтезу. Проте викладачі, які його застосовують, повинні мати широкий кругозір, бути обізнаними в методах і методиках викладання, вивчати лінгвістику та психологію. В іншому випадку їм важко буде вирішити, які аспекти методів є хорошими, які – неадекватними, який метод є найбільш зручним для них.

При обранні методів викладання іноземної мови в рамках еклектичного методу слід звертати увагу на наступні принципи [3, с. 150]:

- викладання іноземної мови має проводитись цільовою мовою. Проте, за необхідності, рідна мова студента також може використовуватись;

- слід брати до уваги взаємозв'язок між мотивацією та результатами навчання студентів, коли вони не мають бажання вивчати мову або обмежені в часі;

- слова мають вивчатись в контексті;

- не витрачати час на механічні повторення, а проводити на занятті орієнтовану на спілкування діяльність;

- викладання мови повинно відповідати інтересам студента і особливостям його фаху;

- під час заняття мають практикуватись всі чотири мовні навички;

- викладати слід бути від легкого до складного і від конкретного до абстрактного;

- не слід забувати, що між студентами існують індивідуальні відмінності.

Отже, еkleктичний метод вимагає від викладачів широких знань різних навчальних стратегій, методів і прийомів та здатності робити правильний вибір. Усі ці вимоги спричиняють надмірну залежність якості викладання від викладача, а для навчального закладу – труднощі в пошуках викладача, який володіє цими навичками. Крім того, широке застосування цього методу у навчальних закладах із великою кількістю викладачів може призвести до плутанини в навчальному процесі. Тому викладачі мають узгоджувати із колегами використання тих чи інших методів чи методик.

Список використаних джерел

1. Çiçek Y. Method Problem in Foreign Language Teaching / Yılmaz Çiçek. // International Journal of Languages' Education and Teaching. – 2015. – С. 2774–2787.

2. Demirel Ö. Foreign Language Teaching in Universities / Özcan Demirel. // Contemporary Education. – 1988. – № 13. – С. 17–21.

3. İscan A. The Use of Eclectic Method in Teaching Turkish to Foreign Students / Adem İscan. // Journal of Education and Practice. – 2017. – № 8. – С. 149–153.

Кравець Віталій Михайлович,
завідувач кафедри філософії права
та юридичної логіки Національної
академії внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук, доцент;

Павлишин Олег Володимирович,
професор кафедри філософії права
та юридичної логіки Національної
академії внутрішніх справ, доктор
юридичних наук, доцент

ПОЄДНАННЯ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ ТА ПРОФЕСІЙНО-ЕТИЧНИХ ЗНАТЬ ПРАВООХОРОНЦІВ У СПІЛКУВАННІ З ІНОЗЕМНИМИ ГРОМАДЯНАМИ

Як відомо, розвиток теоретичного світогляду та формування загальної культури здійснюються у процесі вивчення дисциплін світоглядного циклу [1, с. 172–176]. Так, культура поведінки об'єднує всі сфери зовнішньої та внутрішньої культури людини: етикет, правила поведінки з